

സൂറ-17

അൽ ഇസ്റാഅ്

5. അതിൽ ആദ്യവാഗ്ദാനം പുലർന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെതിരെ നമ്മുടെ പരാക്രമശാലികളായ ദാസന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. അവർ നിങ്ങളുടെ ദേശങ്ങളിൽ നുഴഞ്ഞു കയറി നാനാദിക്കിലും വ്യാപിച്ചു. പുലരേണ്ടതനിവാര്യമായ വാഗ്ദാനം തന്നെയായിരുന്നു അത്.

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّعْهُولًا ﴿٥﴾

6. പിന്നീട് നാം ശത്രുക്കളെ ജയിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കവസരമേകി. സമ്പത്തിനാലും സന്തതികളാലും നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യ പൂർവ്വോപരി പെരുപ്പിച്ചു തന്നു.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ أُولَئِكَ فِي الْأَرْضِ لِنُؤَيِّدَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَن نَّكُونَ كَذِبِينَ ﴿٦﴾

(അതിൽ) രണ്ടിൽ ആദ്യ വാഗ്ദാനം = وَعْدُ أُولَئِهِمَا വന്നാൽ (പുലർന്നപ്പോൾ) = فَإِذَا جَاءَ

നമ്മുടെ ദാസന്മാരെ = عِبَادًا لَنَا നാം നിങ്ങൾക്കെതിരെ നിയോഗിച്ചു = بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ

കൊടിയ ശക്തിയുടയവരായ (പരാക്രമശാലികളായ) = أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ

ദേശങ്ങൾക്കിടയിൽ(വീടുകളിൽ) = خِلَالَ الدِّيَارِ അവർ നുഴഞ്ഞു കയറി നാനാദിക്കിലും വ്യാപിച്ചു = فَجَاسُوا

ചെയ്യപ്പെടുന്ന വാഗ്ദാനം (പുലരേണ്ടത് അനിവാര്യമായ വാഗ്ദാനം തന്നെ) = وَعْدًا مَّعْهُولًا അത് ആയിരുന്നു = وَكَانَ

നാം നിങ്ങളെ മടക്കി, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തിരിച്ചടിച്ചു(അവസരമേകി) = ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ

നാം നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു = وَأَمْدَدْنَاكُمْ ഒരു മടക്കം, ആക്രമണം (അവരെ ജയിക്കാൻ) = عَلَيْهِمْ

നിങ്ങളെ നാം ആക്കി(ത്തന്നു) = وَجَعَلْنَاكُمْ സന്തതികളാലും മക്കളാലും = بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ

ഏറ്റം പെരുത്തത്(പെരുപ്പിച്ചു) = أَكْثَرَ

സംഘത്താൽ(നിങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യ) = نَفِيرًا

5. ഒന്നാമത്തെ ചരിത്ര ദുരന്തമാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് ഫലസ്തീനിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഇസ്രായേലുകാർക്ക് തദ്ദേശീയ ജനങ്ങളിൽ ഏക ദൈവ വിശ്വാസവും ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരവും പ്രചരിപ്പിക്കാനും വേദപ്രമാണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുമാണ് മൂസാ(അ)യും തുടർന്നുള്ള പ്രവാചകന്മാരും കൽപിച്ചിരുന്നത്. ഇസ്രായേലുകാർ ആ കൽപന അവഗണിച്ചു. വിഗ്രഹാരാധനയും അതിന്റെ മറ്റനാചാരങ്ങളും കുറെയൊക്കെ സ്വയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മതപരമായി ബഹു

ദൈവവിശ്വാസികളോട് സമരസപ്പെടുകയാണവർ ചെയ്തത്. സകലതരം അധർമങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ഇസ്രായേലി സമൂഹത്തിൽ കൊടികുത്തി വാഴുകയായിരുന്നു അതിന്റെ ഫലം. അതിനിടെ രാജ്യം രണ്ടായി പിളരുകയും ചെയ്തു. സാമിരിയ തലസ്ഥാനമായ ഇസ്രായേലും ജറൂസലേം തലസ്ഥാനമായ യഹൂദായും. ഈ ദുരവസ്ഥയെ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചപ്പോലെ പ്രവാചകന്മാർ നൽകിയ മുന്നറിയിപ്പുകളൊന്നും ഫലപ്രദമായില്ല. ബി.സി ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ അസീറി

യൻ രാജാക്കന്മാർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആക്രമണങ്ങളും അവരുടെ കണ്ണു തുറപ്പിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ ഇസ്രാഇലികളുടെ മാർഗ്ഗഭ്രംശവും ധിക്കാരവും ശൈഥില്യവും മുർയന്യത്തിലേത്തിയ ഘട്ടത്തിൽ ബി.സി 721 ൽ അസ്സീറിയൻ രാജാവ് സാഗൻ ഇസ്രയേൽ രാജ്യത്തിനു നേരെ ഘോരമായ ആക്രമണമഴിച്ചു വീട്ടി. അത് ഇസ്രയേൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അന്ത്യം കുറിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ വധിക്കപ്പെട്ടു. 27000 ഇസ്രാഇലുകൾ രാജ്യത്തു നിന്നു പുറത്താക്കി. അവരെ അസീറിയയുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചിന്നിച്ചിതറി താമസിപ്പിച്ചു. മറ്റു നാടുകളിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെകൊണ്ടു വന്ന് ഇസ്രയേലിൽ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജറുസലം തലസ്ഥാനമായ യഹൂദ രാഷ്ട്രത്തെയും അസീറിയക്കാർ ആക്രമിച്ചെങ്കിലും പൂർണ്ണമായി നശിപ്പിക്കുകയോ ഇസ്രാഇലുകൾ അവിടെനിന്ന് പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. കപ്പം കൊടുക്കുന്ന സാമന്ത രാജ്യമായി അതിനെ നിലനിർത്തി. പക്ഷേ ബി.സി 598ൽ ബാബിലോണിയൻ ചക്രവർത്തി നബുക്കഡ് നസർ യഹൂദ രാഷ്ട്രത്തെ ആക്രമിച്ച് കീഴടക്കി. രാജാവിനെ പിടികൂടി തടവിലിട്ടു. ബി.സി 587 ൽ ബാബിലോണിയൻ ജറുസലം അടക്കമുള്ള സകല യഹൂദ പട്ടണങ്ങളും തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി. മസ്ജിദുൽ അഖ്സായും നശിപ്പിച്ചു. വലിയൊരു വിഭാഗം യഹൂദരെ നാടുകടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇസ്രായീലുകൾ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെയും നാശം പൂർണ്ണമായി. **لَقَدْ كُنَّا** യുടെ അർത്ഥം ഉയർത്തി, അയച്ചു, നിയോഗിച്ചു എന്നൊക്കെയാണ്. അതിനോട് ചേർന്ന **عَلَى** എന്ന ശബ്ദം വരുമ്പോൾ ഇളക്കിവിട്ടു, അഴിച്ചുവിട്ടു, ആധിപത്യമേകി തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങൾ കൂടി വഹിക്കും. അസീറിയരുടെയും ബാബിലോണിയക്കാരുടെയും ആക്രമണം യാദൃച്ഛികമായിരുന്നില്ല; ദൈവധിക്കാരത്തിന്റെയും അധർമ്മപ്രമത്തതയുടെയും ശിക്ഷയായി നേരത്തെ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രകാരം അല്ലാഹു ഇസ്രാഇലുകൾക്കെതിരെ അവരെ ഇളക്കിവിടുകയായിരുന്നു എന്നാണിവിടെ പ്രയോഗത്തിന്റെ ധ്വനി. നൂഴത്തുകൾക്കുകയും രഹസ്യങ്ങൾ പരതി നടക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നർത്ഥമുള്ള **يُخْفَى** നിന്നുള്ള ക്രിയയാണ് **جاس**. രഹസ്യംവേഷണത്തിന് **جسس** എന്നു പറയും. **جاسوس** ചാരനാണ്. യുദ്ധവേളയിൽ പട്ടാളക്കാരുടെ **جسس**, കൊല്ലേണ്ടവരെ പരതിനടക്കലാണ്. വീട് എന്നും നാട് എന്നും അർത്ഥമുള്ള **د** ന്റെ ബഹുവചനമാണ് **د**. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ രണ്ടർത്ഥവും സാധുവാകുന്നു. നാട് എന്ന അർത്ഥമനുസരിച്ച് ബാബിലോണിയൻ ഭടന്മാർ ഫലസ്തീൻ ദേശങ്ങളിലേക്കെയും പരതി നടന്ന് ആളുകളെ കൊന്നു തള്ളി. രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ ഭടന്മാർ വീടുകൾ തോറും കയറിയിറങ്ങി കണ്ണിൽ കണ്ടവരെല്ലാം വധിക്കുകയും വീടുകൾ തകർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടർത്ഥത്തിലും ഇസ്രാഇലുകൾ ദൈവതയുടെ ആഴമാണത് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. യിരമ്യാ പ്രവാചകൻ ആ ആക്രമണത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതായി ബൈബിൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവ് അരുൾ ചെയ്യുന്നു. എന്റെ വചനങ്ങൾ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കാത്തതിനാൽ ഇതാ, എല്ലാ വടക്കൻ ഗോത്രക്കാരെയും ബാബിലോൺ രാജാവായ നബൂക്കദനസ്സർ എന്ന എന്റെ ദാസനെയും ഞാൻ ആളയച്ചു വരുത്തും. കർത്താവാണ് ഇത് അരുൾ ചെയ്യുന്നത്; ഈ ദേശത്തിനും ഇതിന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഈ സർവ്വ ജനതകൾക്കും എതിരായി ഞാൻ അവരെ കൊണ്ടുവരും. കർത്താവാണ് ഇത്

അരുൾ ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ അവരെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു ജുഗുപ്സാ വിഷയമാക്കും. സീൽക്കാരത്തിനും നിത്യപമാനത്തിനും വിഷയമാക്കും. മാത്രമല്ല ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് ആഹ്ലാദധനിയും ആനന്ദാഘോഷങ്ങളും മണവാളന്റെ സ്വരവും മണവാട്ടിയുടെ സ്വരവും തിരികളിന്റെ ശബ്ദവും വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചവും നീക്കിക്കളയും. ഈ ദേശം മുഴുൻ നശിച്ചു പോകും” (യിരമ്യാ:25:9-10). അത് പുലരേണ്ടത് അനിവാര്യമായ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു **وَعَدْنَا غُورًا** എന്നു പറയുന്നതിന്റെ താൽപര്യമിതാണ്, അല്ലാഹു നേരത്തെ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവചനങ്ങളിലൂടെ മുന്നറിയിപ്പു നൽകപ്പെട്ടതുമായ കാര്യമാണത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നടപ്പിലാവാതെ പോകുക അസംഭവ്യമാകുന്നു.

6. ബാബിലോണിയൻ പ്രവാസം അവസാനിച്ച ശേഷം ഇസ്രാഇലുകൾക്കുണ്ടായ ഉത്തമനമാണിവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. നാലു പതിറ്റാണ്ട് നീണ്ടതായിരുന്നു ബാബിലോണിലെ പ്രവാസം. അക്കാലത്ത് ഒരു വിഭാഗം ഇസ്രാഇലുകൾ തദ്ദേശീയരുടെ ബഹുദൈവ വിശ്വാസവും മന്ത്രമാരണാദി അനാചാരങ്ങളും വല്ലാതെ സ്വാധീനിച്ചുവെങ്കിലും അതിനെതിരായ പരിഷ്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവരിൽ നിന്നുതന്നെ ഉയർന്നുവന്നു. തുടർന്നു ഇസ്രാഇലുകൾ വലിയൊരു വിഭാഗം ക്രമേണ സ്വന്തം സ്വത്വം കണ്ടെത്തുകയും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സദാചാരത്തിലേക്കും മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നാലു പതിറ്റാണ്ടു പിന്നിട്ടപ്പോഴേക്കും അവരിൽ ഉൽക്കർഷേഠരയും സാത്ത്വര്യ ബോധവുമുള്ള പുതിയൊരു തലമുറ ഉയർന്നു വരികയുമുണ്ടായി. എങ്കിലും ബാബിലോണിയക്കാരെ തോൽപിച്ച് സാത്ത്വര്യം നേടാനുള്ള ശക്തിയൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണ് ബാബിലോണിയക്കുന്നേരെ പേർഷ്യൻ രാജാവ് സൈറസിന്റെ പടയോട്ടമുണ്ടാകുന്നത്. പേർഷ്യക്കാരെ ഇസ്രാഇലുകൾ സഹായിച്ചു. ബാബിലോൺ പരാജയപ്പെട്ടു. ബി.സി 538 ൽ ബാബിലോൺ പേർഷ്യയുടെ കീഴിലായി. യുദ്ധത്തിൽ ഇസ്രാഇലുകൾ നൽകിയ പിന്തുണക്ക് പ്രത്യുപകാരമായി ബി.സി 530 ൽ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി ദാരിയൂസ് അവർക്ക് ഫലസ്തീനിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ അനുമതി നൽകി. യഹൂദർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ബാബിലോൺ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഫലസ്തീനിൽ തിരിച്ചെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ബി.സി 522ൽ അവസാനത്തെ യഹൂദ രാജാവിന്റെ പുത്രൻ സെക്രൂബാബേൽ യഹൂദയിലെ ഗവർണ്ണറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ജറുസലമിൽ വിശുദ്ധ ഹൈക്കൽ പുനർനിർമ്മിച്ചു. ഗവർണ്ണറുടെ ഉപദേശ്ഛാവും മതപരിഷ്കർത്താവുമായ ഉസൈറി(എസ്രാ)ന്, യഹൂദ സമൂഹത്തെ മൂസവീ ശരീഅത്തു പ്രകാരം പുനഃസംവിധാനിക്കാൻ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി കൽപന കൊടുത്തു. ഈ കൽപന ബൈബിൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“അല്ലെങ്കിലും എസ്രാ, നിനക്കു നിന്റെ ദൈവം നൽകിയ ജ്ഞാനപ്രകാരം നദിക്കക്കരെ പാർക്കുന്ന സകല ജനത്തിനും നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനപ്രമാണമറിയുന്ന ഏവർക്കും തന്നെ ന്യായപാലനം നടത്താൻ അധികാരികളെയും ന്യായാധിപന്മാരെയും നിയമിക്കണം. അറിയാത്തവർക്കോ, നിങ്ങൾ അവയെ ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കണം. എന്നാൽ നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണവും അനുസരിക്കാത്ത ഏവനെയും ജാ

ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ന്യായം വിസ്തരിച്ചു മരണമോ പ്രവാസമോ പിഴയോ തടവോ അവനു കൽപിക്കേണ്ടതാകുന്നു” (എസ്രാ 7:25-26).

ഇതനുസരിച്ച് എസ്രാ പ്രവാചകൻ യഹൂദരെ സംഘടിപ്പിച്ചു സംസ്കരിക്കുകയും അവരിൽ മുസവീ ശരീഅത്ത് നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രവാസ കാലത്ത് അവരിൽ കടന്നുകൂടിയ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ദുരീകരിച്ചു. തുറാത്ത് ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചു. ബി.സി 445ൽ മറ്റൊരു യഹൂദ പരിഷ്കർത്താവായിരുന്ന നെഹമ്യാവിനെ ജറുസലമിന്റെ ഭരണാധികാരിയാക്കി. അദ്ദേഹം നഗരം പുനർ നിർമ്മിച്ചു. ബൈത്തുൽ മഖ്ദിസ് പുർവ്വ രൂപത്തിൽ പുനരുദ്ധരിച്ചു. അത് ജൂതമതത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമായി. തുടർന്ന് ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ യഹൂദർ വളർച്ചയുടെ പാതയിലായിരുന്നു. അവരുടെ സമ്പത്തു പെരുകി. സന്തതികളും വർദ്ധിച്ചു. ബാബിലോണിയയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയ പ്രവാസികളും ജൂതമതം സ്വീകരിച്ച് യഹൂദരായിത്തീർന്ന ബാബിലോണിയക്കാരും അവരുടെ സന്തതികളും ഫലസ്തീനിലെ വിവിധ സമുദായങ്ങളിൽ നിന്ന് ജൂതമതം സ്വീകരിച്ചവരും എല്ലാം ചേർന്ന വലിയൊരു ജനത രൂപം കൊണ്ടു. ബൈബിൾ യേശുവാ 10-12ലും യിരെമ്യാവ് 28-29ലും അക്കാലത്തു യഹൂദർ നേടിയ വിജയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനവും അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയുടെ ദിഗ്വിജയങ്ങളും തുടർന്നുണ്ടായ ഗ്രീസിന്റെ ഉത്ഥാനവും യഹൂദർക്ക് വലിയ വിനയാലി. അലക്സാണ്ടർക്കുശേഷം സാമ്രാജ്യം മൂന്നായി വിഭജിതമായപ്പോൾ സിറിയൻ പ്രദേശങ്ങൾ സല്യൂഖി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ കീഴിലായി. ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണാധികാരി അന്ത്യോക്കസ് മൂന്നാമൻ ബി.സി 198ൽ ഫലസ്തീൻ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. ഗ്രീക്കുകാർ ജൂതന്മാരെയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തെയും വെറുത്തു. തങ്ങൾ കീഴടക്കിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഗ്രീക്കു സംസ്കാരം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായിരുന്നു. ഇസ്രാഹ്വല്യരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരം സ്വാധീനിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരു വിഭാഗം രൂക്ഷമായി ചെറുക്കുകയും സ്വന്തം പ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സാംസ്കാരിക പൈതൃകങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ചെറുത്തു നിന്നവരെ ഗ്രീക്കുകാർ ക്രൂരമായി അടിച്ചമർത്താൻ തുടങ്ങി. യഹൂദർ പിന്മാറിയില്ല. ‘മകാബി വിപ്ലവം’ എന്ന പേരിൽ ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ ഒരു പ്രസ്ഥാനം തന്നെ യഹൂദരിൽ രൂപം കൊണ്ടു. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഒടുവിൽ വിജയം കണ്ടു. അവർ ഗ്രീക്കുകാരെ പുറംതള്ളി ഒരു സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിച്ചു. ബി.സി 67 വരെ നിലനിന്ന ഈ രാഷ്ട്രം നേരത്തെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദ-ഇസ്രായേൽ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സംഭവങ്ങളാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِنَّهُ يَجْعَلُ لَهُ اللَّهُ سَبِيحًا مَكْرُومًا എന്ന വാക്കിനെ ‘പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ ജയിക്കാൻ അവസരം നൽകി, നിങ്ങൾക്ക് വിജയം തിരിച്ചുതന്നു, വിജയത്തിലേക്ക് മടക്കി’ എന്നൊക്കെ തർജ്ജമ ചെയ്യാറുണ്ട്. സാരാംശത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഇസ്രാഹ്വല്യർ ബാബിലോണിയക്കാരോട് നേരിട്ട് ഒരു യുദ്ധം ചെയ്തു വിജയിച്ചു എന്ന ആശയമാണ് പ്രഥമ ശ്രവണത്തിൽ അതു നൽകുന്നതെങ്കിലും അവർ ബാബിലോണിയക്കാരോട് നേരിട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല. അതിനവർക്ക് കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു. ബാബിലോണിയക്കാരെ തോൽപ്പിച്ചത് പേർഷ്യക്കാരായിരുന്നു. പേർഷ്യൻ പടയോട്ടത്തെ ബാബിലോണിലെ പ്രവാസികളായ ഇസ്രാഹ്വല്യർ പിന്തുണക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിന്റെ ഫലം പേർഷ്യയുടെ മേൽകോയ്മയിലാണെങ്കിലും അവർക്ക് സ്വദേശം തിരിച്ചുകിട്ടുക എന്ന വിജയമായിരുന്നു. പേർഷ്യക്കാരെ ബാബിലോണിനെതിരെ ഇളക്കിവിട്ടത് അല്ലാഹുവാണ്. ആ ഇളക്കിവിടലിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ യഹൂദരുടെ മോചനവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതാണ് ഖുർആൻ പറയുന്നതെന്ന് സൂക്തത്തിലെ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. മടക്കുക, തള്ളുക, മറുപടി പറയുക, പുറപ്പെട്ടിടത്തേക്കു തന്നെ തിരിച്ചുവരിക തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ۞ ന്റെ നിന്നുള്ള ക്രിയയാണ് ۞.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِنَّهُ يَجْعَلُ لَهُ اللَّهُ سَبِيحًا مَكْرُومًا എന്നും തിരിച്ചിട്ടു എന്നും അർത്ഥമാവാം. പ്രാവശ്യം, തവണ എന്നും ആക്രമണം എന്നും മടക്കൽ എന്നും അർത്ഥമുള്ള പദമാണ് ۞. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉചിതമായത് ആക്രമണമാണ്. അപ്പോൾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ആശയം പിന്നെ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം അവർക്കുനേരെ ആക്രമണം മടക്കി അഥവാ തിരിച്ചിട്ടു. ഇസ്രാഹ്വല്യർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു പേർഷ്യക്കാരെ ബാബിലോണിയക്കെതിരെ നിയോഗിക്കുകയായിരുന്നു.